

VYVRÁCENÝ KMEN

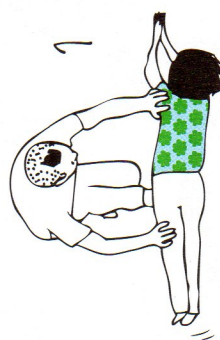
Včera v noci viděl Matěj z okna divokou bouřku.

Matěj si vlezl do postele k bráchovi a spolu počítali hromy.

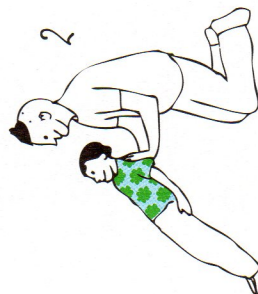
V lese za domem jsou dnes poházené kmeny vzrostlých stromů jako párátka.

Hajný je smutný. „Pomůžeme vám vysázet nové stromy!“

slibují mu Matěj s bráškou.

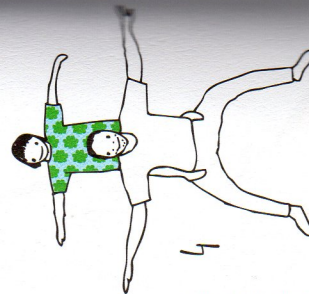
Matěj leží na zemi a dělá, že je spadlý vysoký smrk. Bráška ho odkouklí na lesní mýtinu.

Bráška zkouší Matěje zvednout za ramena. Matěj zůstává rovný jako prkno, dokud ho bráška nezvedne až do stoje. Matěj cítí, jak mu bráška zasazuje kořeny zpátky do země a zahrnuje je hlinou.

Táta zkontroluje, jestli je Matějův strom pevný, a jemně si ho přitáhne za ramena. Matěj spadne tátovi do rukou, ale zůstává rovný jako prkno. Když ho táta zase postaví zpříma, Matěj začne padat i dopředu, doleva nebo doprava, ale táta ho pokaždé chytí. Matějův bráška vykope hlubší díru a kope dál a dál, dokud Matěj nestojí pevně jako Eiffelova věž. Teď už Matěj ustojí i tu nejprudší víchřici. Zkuste ho sfouknout na zem!

Matěj vylezl na nejvyšší strom v lese, aby se rozhlédl, kde jsou další spadlé stromy. Ten nejvyšší strom udělá táta tak, že se široce rozkročí a pokrčí kolena. Matěj dá tátovi nohu do třísla, pak se táta chytne rukama a vyšplhá na něj tak, že mu oběma nohama stojí v tříslech a je vzpřímený podél kmene. „Hele! Táhle leží další smrky!“

Dokážeš vylézt až nahoru na strom, který ti táta udělal? Dokážeš mu vlézt pod kořeny a nedotknout se přitom země?

